

*Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteja
Priekšsēdētājs*

5.2.2021

David McAllister

Priekšsēdētājs
Ārlietu komiteja
BRISELĒ

Bernd Lange

Priekšsēdētājs
Starptautiskās tirdzniecības komiteja
BRISELĒ

Temats: atzinums, ko sniedz Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteja par to, lai Savienības vārdā noslēgtu Tirdzniecības un sadarbības nolīgumu starp Eiropas Savienību un Eiropas Atomenerģijas kopienu, no vienas puses, un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti, no otras puses, un Nolīgumu starp Eiropas Savienību un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti par drošības procedūrām klasificētas informācijas apmaiņai un aizsardzībai (2020/0382(NLE))

Godātie priekšsēdētāji!

Man ir prieks Jūs informēt, ka saskaņā ar Priekšsēdētāju konferences 2020. gada 28. decembra lēmumu Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteja (*LIBE* komiteja) 2021. gada 11. janvārī nolēma lūgt apstiprinājumu, lai iesniegtu atzinumu vēstules veidā Ārlietu komitejai un Starptautiskās tirdzniecības komitejai saskaņā ar iepriekš minēto procedūru un atbilstīgi Reglamenta 56. panta 1. punktam. Mūsu komiteja šo atzinumu pieņēma 2021. gada 4. februāra sanāksmē. Minētajā sanāksmē tā nolēma aicināt par jautājumu atbildīgo Ārlietu komiteju un Starptautiskās tirdzniecības komiteju ieteikuma projektā iekļaut turpmāk minētos ierosinājumus.

Tādēļ ar šo es nosūtu *LIBE* komitejas atzinumu, kurā ir divas daļas — A daļa (Vispārīgi apsvērumi), tostarp par I daļas III sadaļu (Institucionālie noteikumi) un B daļa (Tematiskie

apsvērumi par katru *LIBE* kompetences jomu). Otrajā daļā tiek apsvērti jautājumi, kas ir *LIBE* komitejas kompetencē, vispirms jau tie, kas skaidri iekļauti Tirdzniecības un sadarbības nolīgumā (turpmāk "TSN") — personas datu aizsardzība, drošība, sadarbība tiesībsardzības jomā un tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās, kā arī citi attiecīgie Trešās daļas noteikumi, uz kuriem attiecas TSN, un patvēruma, migrācijas un robežu pārvaldības un mobilitātes pasākumi, kas ir tikai nedaudz norādīti TSN tekstā, vai arī vispār nav tajā skarti.

Ar cieņu,

Juan Fernando López Aguilar

IEROSINĀJUMI

A. *Vispārīgi apsvērumi*

1. uzskata, ka TSN tiecas nodrošināt unikālu sistēmu, lai veidotu īpašas attiecības starp ES un Apvienoto Karalisti, pienācīgi ņemot vērā ciešās attiecības starp abām Pusēm, kas izveidojušās 47 gadus ilgajā laikā, kamēr Apvienotā Karaliste bija ES dalībvalsts, un to, ka no 2020. gada 1. februāra Apvienotā Karaliste ir trešā valsts un Izstāšanās līgumā (*WA*) paredzētais pārejas periods beidzās 2020. gada 31. decembrī;
2. pauž dziļu nožēlu par to, ka TSN piemērošana ir provizoriski sākusies, tādējādi apdraudot Parlamenta tiesības veikt rūpīgu pārbaudi, pirms sniegt piekrišanu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 218. pantu;
3. atzīst, ka saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību (LES) 17. pantu Komisija pārstāv Savienību tās ārējās attiecībās; aicina pilnvarot Parlamentu piedalīties Partnerības padomes un citu TSN izveidoto kopīgo struktūru sanāksmēs, piemēram, Tiesībaizsardzības un tiesu iestāžu sadarbības specializētās komitejas sanāksmēs; jebkurā gadījumā uzstāj, ka Parlamentam jāuzņemas veikt rūpīgu pārbaudi jaunajā institucionālajā sistēmā un jāspēj uzraudzīt gan TSN, gan *WA* īstenošanu; mudina ātri izveidot Parlamentārās partnerības asambleju, kurā Eiropas Parlamenta deputāti varētu uzraudzīt TSN un jebkura turpmāka līguma īstenošanu un sniegt ieteikumus Partnerības padomei; turklāt uzstāj, ka Komisijai jānodrošina, lai visa informācija un dokumenti, kas saistīti ar visām turpmākajām Partnerības padomes vai citu kopīgo struktūru sanāksmēm, tiktu kopīgoti ar Parlamentu tieši tāpat kā ar Padomi, lai Komisija apspriestos ar Parlamentu par Savienības nostāju attiecībā uz visiem jautājumiem, kas ir šo sanāksmju darba kārtībā, un lai šo sanāksmju protokoli un tajās pieņemtie dokumenti tiktu kopīgoti ar Parlamentu atkarībā no izskatāmajiem jautājumiem; norāda, ka atbildīgās Parlamenta komitejas var vislabāk nodrošināt, lai Parlamenta iesaiste šajā jomā tiktu īstenota pilnīgi pārredzami un efektīvi; stingri uzstāj, lai Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteja tiktu pilnībā informēta un ar to apspriestos, jo īpaši, kā norādīts iepriekš, attiecībā uz Tiesībaizsardzības un tiesu iestāžu sadarbības specializētās komitejas darbu;
4. pauž nožēlu par to, ka Nolīgumā starp Eiropas Savienību un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti par drošības procedūrām klasificētas informācijas apmaiņai un aizsardzībai nav iekļauts Parlaments¹, un par to, ka Apvienotajai Karalistei ir jādod īpaša piekrišana, lai šāda informācija tiktu kopīgota ar Parlamentu;
5. pieņem zināšanai Komisijas 2021. gada 19. janvāra lēmumu par ES un Apvienotās Karalistes līguma dienesta (*UKS*) izveidi;

B. *Tematiskie apsvērumi (TSN Trešā daļa)*

Pamattiesības un tiesiskums, tostarp noteikumi par apturēšanu un izbeigšanu

6. atzinīgi vērtē to, ka Trešās daļas Vispārīgajos noteikumos (*LAW.GEN.3.* pantā) tiek

¹ https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/draft_eu-uk_security_of_information_agreement.pdf

iekļauta skaidra atsauce uz "Pušu un dalībvalstu daudzgadīgām tradīcijām demokrātijas un tiesiskuma ievērošanā un personu pamattiesību un brīvību aizsardzībā, tai skaitā to, kas noteiktas Vispārējā cilvēktiesību deklarācijā un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā, un uz to, cik svarīga ir minētajā konvencijā ietvertu tiesību un brīvību īstenošana iekšzemē"; atgādina vadošajām komitejām, ka Parlaments 2020. gada 12. februāra² un 2020. gada 18. jūnija³ rezolūcijās (turpmāk "2020. gada februāra un jūnija rezolūcijas") atzina turpmāku Eiropas Cilvēktiesību konvencijas (ECTK) ievērošanu un īstenošanu, kā arī tiesiskuma ievērošanu, par nepieciešamu priekšnoteikumu ES sadarbībai ar Apvienoto Karalisti; turklāt atzinīgi vērtē īpašo izbeigšanas, nepiemērošanas, apturēšanas un strīdu izšķiršanas noteikumu iekļaušanu dažādās Trešās daļas sadaļās, proti, attiecībā uz noteikumu par šīs daļas pātrinātu izbeigšanu (*LAW.OTHER.136.* pants "Nolīguma izbeigšana") gadījumā, ja Apvienotā Karaliste vai kāda dalībvalsts denonsē ECTK, kā arī noteikumu par šīs daļas apturēšanu (*LAW.OTHER.137.* pants "Nolīguma darbības apturēšana") gadījumā, ja vienai Pusei rodas nopietnas un sistēmiskas grūtības attiecībā uz pamattiesību ievērošanu, tostarp personas datu aizsardzības un tiesiskuma jomā; uzsver, ka Parlamentam un jo īpaši tā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejai pilnībā jāiesaistās ES iekšējā mehānismā, kas pieņem lēmumus par izbeigšanu un/vai apturēšanu, pamatojoties uz attiecīgo turpmāko iestāžu kārtību; turklāt pauž nožēlu par to, ka strīdu izšķiršanas mehānisms, kas paredzēts Trešajā daļā (XIII sadaļa), ir politisks mehānisms, kurā nepiedalās Eiropas Savienības Tiesa ("Tiesa"); pauž dziļu nožēlu par to, ka TSN nekādi neiesaista Parlamentu un jo īpaši Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteju strīdu izšķiršanas mehānismā; aicina Komisiju un Padomi nodrošināt pilnīgu Parlamenta iesaisti, lemjot par Savienības nostāju attiecībā uz dažādiem strīdu izšķiršanas mehānisma posmiem, pamatojoties uz attiecīgo turpmāko iestāžu kārtību; aicina Komisiju iesniegt priekšlikumus par procedūru, kā Savienība var iedarbināt strīdu izšķiršanas mehānismu, pilnībā iesaistot arī Parlamentu; mudina Komisiju, neatkarīgi no turpmākiem noteikumiem, uzņemties vismaz publiskas politiskās saistības vēlākais līdz dienai, kad notiks Parlamenta balsojums par piekrišanu, apņemoties ierosināt, lai Padome aptur, groza vai izbeidz kādas TSN daļas vai sadaļas, ja Parlaments aicina tās apturēt, grozīt vai izbeigt; uzskata, ka, pirms Savienība pieņem lēmumu par TSN grozīšanu vai izbeigšanu, ir jāprasa Parlamenta piekrišana, pēc analogijas piemērojot LESD 218. panta 6. punktu saskaņā ar Komisijas iniciatīvu;

Datu aizsardzība

7. attiecībā uz datu aizsardzību atbalsta *WA* mērķi nodrošināt to personu aizsardzības nepārtrauktību Savienībā, kuru personas dati tiks apstrādāti Apvienotajā Karalistē pēc tās izstāšanās dienas;
8. norāda uz Pušu apņemšanos (*COMPROV.10.* pants) nodrošināt augsta līmeņa personas datu aizsardzību un atzīt, ka personām ir tiesības uz personas datu un privātuma aizsardzību, taču pauž nožēlu par to, ka līgums tika noslēgts pirms Komisija bija pabeigusi Apvienotās Karalistes datu aizsardzības sistēmas pietiekamības novērtējumu;
9. norāda arī uz četriem mēnešiem pieņemto bezprecedenta pagaidu noteikumu par personas datu nosūtīšanu uz Apvienoto Karalisti (*FINPROV.10.A* pants) — to var

² Pieņemtie teksti, P9_TA(2020)0033.

³ Pieņemtie teksti, P9_TA(2020)0152.

pagarināt vienu reizi vēl uz diviem mēnešiem, ja vien Apvienotā Karaliste vai Komisija neiebilst, un minētais noteikums paredz, ka šāda datu nosūtīšana nav uzskatāma par nosūtīšanu uz trešo valsti saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, ar nosacījumu, ka tiek piemēroti Apvienotās Karalistes datu aizsardzības tiesību akti, kas bija spēkā 2020. gada 31. decembrī, un ar nosacījumu, ka Apvienotā Karaliste negroza savu datu aizsardzību sistēmu, noteikumus par starptautisko datu pārsūtīšanu vai citus attiecīgus nesaistošus tiesību aktus bez Savienības piekrišanas šādam iecerētajam grozījumam Partnerības padomē, tostarp klusējot, ja iebildumi netiek iesniegti piecu darbdienu laikā;

10. norāda, ka šis pagaidu noteikums ir paredzēts, lai turpinātu apmaiņu ar personas datu plūsmām, kamēr Komisija pabeidz novērtējumu par to, vai Apvienotās Karalistes datu aizsardzības tiesiskajā regulējumā paredzētais aizsardzības līmenis ir pietiekams, un pēc tam pieņem attiecīgus lēmumus; tomēr pauž nopietnas šaubas par to, vai šis pagaidu režīms nodrošinās nepieciešamo aizsardzības līmeni personas datiem, kas tiek nosūtīti uz Apvienoto Karalisti, jo tas balstās uz pieņēmumu, ka pašreiz spēkā esošie Apvienotās Karalistes datu aizsardzības tiesību akti ir pienācīgi un pareizi īstenojuši Savienības datu aizsardzības noteikumus, jo īpaši Regulu (ES) 2016/679 ("GDPR") un Direktīvu (ES) 2016/680 ("Tiesībaizsardzības direktīva"), un ka pašreiz Apvienotā Karaliste nodrošina tādu pašu aizsardzības līmeni, kāds noteikts Savienībā; šajā saistībā atgādina par Parlamenta 2020. gada februāra un jūnija rezolūcijām, kas norāda uz vispārīgu un plašu atbrīvojumu attiecībā uz personas datu apstrādi imigrācijas vajadzībām, kāds paredzēts Apvienotās Karalistes Datu aizsardzības likumā un Apvienotās Karalistes tiesiskajā regulējumā par elektronisko telesakaru saglabāšanu;
11. attiecībā uz Apvienotās Karalistes datu aizsardzības tiesiskā regulējuma pietiekamību arī atgādina par Parlamenta 2020. gada februāra un jūnija rezolūcijām, uzsverot, ka saskaņā ar GDPR un Tiesas judikatūru⁴, lai atzītu Apvienotās Karalistes datu aizsardzības sistēmas pietiekamību, Komisijai jāpierāda, ka Apvienotā Karaliste nodrošina tādu aizsardzības līmeni, kas "būtībā ir līdzvērtīgs" tam, ko nodrošina Savienības tiesiskais regulējums, tostarp attiecībā uz turpmāku datu nosūtīšanu uz trešām valstīm; turklāt uzskata, ka Apvienotās Karalistes tiesiskais regulējums par elektronisko telesakaru datu saglabāšanu neatbilst attiecīgā ES *acquis* nosacījumiem, kā to interpretējusi Tiesa, un tādējādi pašreiz neatbilst pietiekamības nosacījumiem; uzskata, ka pirms spēkā esoša lēmuma par pietiekamību pieņemšanas ir jāgroza vispārīgais un plašais atbrīvojums attiecībā uz personas datu apstrādi imigrācijas vajadzībām, kas noteikts Apvienotās Karalistes Datu aizsardzības likumā un Apvienotās Karalistes tiesiskajā regulējumā par elektronisko telesakaru datu saglabāšanu;
12. uzskata, ka Komisijai ir rūpīgi jāizvērtē Apvienotās Karalistes datu aizsardzības tiesiskais regulējums, tostarp Apvienotās Karalistes starptautiskie nolīgumi par personas datu nosūtīšanu, piemēram, ASV un Apvienotās Karalistes datu piekļuves nolīgums un datu aizsardzības un digitālās tirdzniecības noteikumi, kas iekļauti Apvienotās Karalistes un Japānas visaptverošajā ekonomisko partnerattiecību nolīgumā, un jāpievērš īpaša uzmanība Apvienotās Karalistes tiesiskajam regulējumam tādās jomās kā valsts drošība un personas datu apstrāde tiesībaizsardzības iestādēs; atgādina, ka masveidīgas uzraudzības programmas, kas ietver lielapjoma datu vākšanu, var būt

⁴ Tiesas 2015. gada 6. oktobra spriedums lietā C-362/14, *Maximillian Schrems* pret *Data Protection Commissioner*, ECLI:EU:C:2015:650.

nepietiekamas saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, un stingri mudina Komisiju novērtējumā ņemt vērā Tiesas judikatūru šajā jomā, piemēram, lietas *Schrems I* un *II* un *Privacy International*⁵, kā arī Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūru; atgādina arī par Apvienotās Karalistes iestāžu pastāvīgajiem pārkāpumiem Šengenas Informācijas sistēmā (*SIS*) un uzsver, ka Komisijai nav izdevies pienācīgi un savlaikus atrisināt šo pārkāpumu radītās problēmas ar Apvienotās Karalistes iestādēm; norāda — neraugoties uz to, ka TSN nepieļauj piekļuvi *SIS*, šie pārkāpumi ir pierādījuši, ka Apvienotās Karalistes iestādēm nevarēja uzticēt ES iedzīvotāju datus arī tad, kad tā vēl bija dalībvalsts, un tādēļ Apvienotajai Karalistei ir steidzami jāatrisina šīs problēmas un jāpierāda, ka tai var uzticēt sadarbību tiesībaizsardzības jomā, ko nodrošina šis līgums; uzsver, ka lēmumu par pietiekamību nedrīkst pieņemt, kamēr šie pārkāpumi nav novērsti;

13. aicina Komisiju nodrošināt, lai Apvienotā Karaliste atrisina šajā atzinumā norādītās problēmas, pirms Apvienotās Karalistes Datu aizsardzības likumu atzīst par pietiekamu saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, kā tos interpretē Tiesa⁶; aicina pieprasīt arī Eiropas Datu aizsardzības padomes un Eiropas datu aizsardzības uzraudzītāja atzinumus un sniegt tiem visu nepieciešamo informāciju, un noteikt atbilstīgus termiņus viņu pienākumu izpildei; pauž stingru pārliecību, ka gadījumā, ja Apvienotās Karalistes datu aizsardzības tiesiskais regulējums neatbilst lēmuma par pietiekamību nosacījumiem, Savienībai jāuzsver nepieciešamība izmantot alternatīvus juridiskos mehānismus, kas paredzēti Savienības datu aizsardzības tiesību aktos par starptautisko datu nosūtīšanu;
14. aicina arī dalībvalstu datu aizsardzības iestādes proaktīvi sekot līdzi pagaidu režīma piemērošanai un jebkuriem turpmākiem pasākumiem, lai veicinātu Savienības datu subjektu tiesību nepārtrauktu ievērošanu;

Tiesībaizsardzības iestāžu sadarbība un tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās

15. atzinīgi vērtē to, ka tiesībaizsardzības iestāžu sadarbība un tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās ir iekļauta vienotā līgumā par turpmākajām attiecībām starp ES un Apvienoto Karalisti, kā uzsvērts Parlamenta 2020. gada 12. februāra rezolūcijā; norāda uz to, ka ir panākta kopīga vienošanās par turpmākajām attiecībām starp ES un Apvienoto Karalisti tādās jomās kā DNS, pirkstu nospiedumu un transportlīdzekļu reģistrācijas datu apmaiņa, pasažieru datu reģistra (PDR) datu nosūtīšana un apstrāde, sadarbība operatīvās informācijas jomā, sadarbība ar Eiropolu un *Eurojust*, nodošana, savstarpējā palīdzība, sodāmības reģistra informācijas apmaiņa, nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas apkarošana, iesaldēšana un konfiskācija,

⁵ Tiesas 2020. gada 6. oktobra spriedums lietā C-623/17, *Privacy International* pret *Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs* u. c., ECLI:EU:C:2020:790.

⁶ Tiesas 2015. gada 6. oktobra spriedums lietā C-362/14, *Maximilian Schrems* pret *Data Protection Commissioner*, ECLI:EU:C:2015:650; 2017. gada 26. jūlija atzinums 1/15, *PNR Canada*, ECLI:EU:C:2017:592; Tiesas 2014. gada 8. aprīļa spriedums apvienotajās lietās C-293/12 un C-594/12, *Digital Rights Ireland Ltd.* pret *Minister for Communications, Marine and Natural Resources, Minister for Justice, Equality and Law Reform* un *Commissioner of the Garda Síochána Ireland*, EU:C:2014:238; Tiesas 2016. gada 21. decembra spriedums apvienotajās lietās C-203/15 un C-698/15, *Tele2 Sverige AB* un *Post-och telestyrelsen*, un *Secretary of State for the Home Department* pret *Tom Watson* u. c., ECLI:EU:C:2016:970; Tiesas 2020. gada 6. oktobra spriedums apvienotajās lietās C-511/18, C-512/18 un C-520/18, *La Quadrature du Net* u. c. pret *Premier ministre* u. c., ECLI:EU:C:2020:791; un Tiesas 2020. gada 6. oktobra spriedums lietā C-623/17, *Privacy International* pret *Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs* u. c., ECLI:EU:C:2020:790.

kā arī par īpašu klauzulu attiecībā uz izbeigšanu un apturēšanu, par īpašu strīdu izšķiršanas mehānismu un par pastiprinātu sadarbību terorisma apkarošanā (*COMPROV.9.* pants), nosakot, ka "Puses sadarbojas divpusējā, reģionālā un starptautiskā līmenī, lai novērstu un apkarotu teroraktus visos to veidos un izpausmēs saskaņā ar starptautiskajām tiesībām, tostarp starptautiskajiem pretterorisma nolīgumiem, attiecīgā gadījumā, starptautiskajām humanitārajām tiesībām un starptautiskajām cilvēktiesībām, kā arī saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtu principiem"; konstatē, ka TSN nodrošina nepieciešamo pamatu sadarbības turpināšanai ar Apvienoto Karalisti tādās jomās kā tiesībsardzība un tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās, ņemot vērā Apvienotās Karalistes jauno statusu kā trešai valstij ārpus Šengenas zonas, uz kuru neattiecas pārvietošanās brīvība;

16. norāda, ka TSN paredz savstarpēju sadarbību starp Apvienotās Karalistes un dalībvalstu kompetentajām tiesībsardzības iestādēm attiecībā uz visu veidu datu automātisku nosūtīšanu saskaņā ar Prīmes tiesisko regulējumu (DNS profili, daktiloskopiskie dati un noteikti iekšzemes transportlīdzekļu reģistrācijas dati); norāda, ka šis ir pirmais ES starptautiskais nolīgums, kas pieļauj minēto sensitīvo datu apmaiņu ar trešo valsti; atzinīgi vērtē to, ka TSN Puses ir apņēmušās apmainīties ar informāciju par visiem iekšzemē pieejamiem DNS un daktiloskopiskiem datiem, tostarp par notiesāto un aizdomās turēto personu datiem, kā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteja to pieprasīja paskaidrojumā pie ziņojuma A9-0100/2020 par projektu Padomes īstenošanas lēmumam par automatizētas datu apmaiņas uzsākšanu attiecībā uz daktiloskopiskajiem datiem Apvienotajā Karalistē, par kuru ir notikusi apspriešanās ar Parlamentu⁷; norāda, ka laikā, kad Apvienotā Karaliste bija ES dalībvalsts, tā nepiedalījās transportlīdzekļu reģistrācijas datu automātiskā nosūtīšanā saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, un pauž nožēlu par to, ka par šādu apmaiņu ar Apvienoto Karalisti ir panākta vienošanās, kad tai ir trešās valsts statuss saskaņā ar TSN un bez apspriešanās ar Parlamentu; uzstāj, ka Parlaments ir pienācīgi jāinformē par tā izvērtējuma rezultātiem, kas jāveic saskaņā ar *LAW.PRUM.18.* pantu (*Ex ante* izvērtējums); uzsver datu apmaiņas jutīgumu un nepieciešamību nodrošināt augstu datu aizsardzības līmeni; turklāt norāda uz to, ka TSN nosaka procedūru šīs sadaļas grozīšanai, ņemot vērā iespējamās turpmākās izmaiņas Savienības Prīmes tiesiskajā regulējumā (*LAW.PRUM.19.1.* pants);
17. norāda uz mehānismiem, ar kuriem izveido savstarpēju sadarbību PDR datu apmaiņā un apstrādē, kā arī juridisko pamatu, lai datus varētu nosūtīt gaisa pārvadātāji, kas nodrošina lidojumus starp ES un Apvienoto Karalisti; atzinīgi vērtē to, ka šie mehānismi atbilst Tiesas jaunākajai judikatūrai attiecīgajā jomā un paredz papildu aizsardzības pasākumus salīdzinājumā ar spēkā esošajiem nolīgumiem ar citām trešām valstīm; atgādina, ka Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 27. aprīļa Direktīva (ES) 2016/681 par Pasažieru datu reģistra datu izmantošanu teroristu nodarījumu un smagu noziegumu novēršanai, atklāšanai, izmeklēšanai un saukšanai pie atbildības par tiem⁸ pašreiz tiek juridiski izvērtēta Tiesā trijās lietās par iespējamu nepamatotu iejaukšanos pamattiesībās uz privātumu un datu aizsardzību⁹; tomēr pauž bažas par to, ka *LAW.PNR.20.* pants (PDR datu izmantošanas mērķi) paredz PDR datu izmantošanu īpašam mērķim, kas piemērojams tikai Apvienotajai Karalistei — nāves vai nopietnas

⁷ Pieņemtie teksti, P9_TA(2020)0068.

⁸ OV L 119, 4.5.2016., 132. lpp.

⁹ Sk. lietu C-817/19, *Ligue des droits humains/Conseil des ministres*.

traumas risks vai būtisks apdraudējums sabiedrības veselībai — un neatbilst mērķiem, kādēļ tiek veikta PDR datu apmaiņa starp dalībvalstīm, kā arī neatbilst valstu savstarpīguma principam; turklāt pauž nožēlu par to, ka saskaņā ar *LAW.PNR.28.* pantu (PDR datu saglabāšana) Apvienotā Karaliste drīkst atkāpties no pienākuma izdzēst pasažieru datus no PDR pēc viņu izbraukšanas no valsts, ja riska novērtējums norāda uz nepieciešamību saglabāt šādus PDR datus, un tā drīkst šādi rīkoties vienu gadu ilgā pagaidu laikposmā, kas ir pagarināms uz vēl vienu gadu, kādēļ var rasties situācija, ka ceļotāju datus, kas nav vajadzīgi tiesībaizsardzības nolūkos, Apvienotā Karaliste varēs saglabāt pat trīs gadus, pirms piemēros to izdzēšanas pienākumu;

18. norāda, ka IV sadaļa par sadarbību operatīvās informācijas jomā neļauj piekļūt *SIS* datubāzei, kā Parlaments ir uzstājis savās iepriekšējās rezolūcijās; uzsver, ka sadarbība šajā jomā ietver noteikumus par informācijas apmaiņu starp tiesībaizsardzības iestādēm par meklētām vai bezvēsts pazudušām personām un priekšmetiem noziedzīgu nodarījumu novēršanas, izmeklēšanas, atklāšanas vai kriminālvajāšanas nolūkā un kriminālsodu izpildes nolūkā, kā arī lai novērstu apdraudējumus sabiedrības drošībai un novērstu un apkarotu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un terorisma finansēšanu, un tā ietver arī noteikumu, kas ļauj izmantot drošo sakaru līniju informācijas sniegšanai ar Eiropola starpniecību, tādējādi veicinot informācijas apmaiņu ar Apvienoto Karalisti; norāda, ka šī TSN sadaļa ļauj noslēgt divpusējus nolīgumus starp Apvienoto Karalisti un dalībvalstīm ar nosacījumu, ka dalībvalstis rīkojas saskaņā ar Savienības tiesību aktiem; uzsver, ka, veidojot attiecības ar Apvienoto Karalisti tiesībaizsardzības un tiesu iestāžu sadarbības jomā, ir svarīgi, lai dalībvalstis izmantotu vienotu un pārredzamu pieeju;
19. pauž gandarījumu par to, ka TSN nodrošina ciešu sadarbību starp Apvienoto Karalisti un Eiropolu un *Eurojust*, kas izdevīga gan Apvienotajai Karalistei, gan dalībvalstīm, jo, ņemot vērā ģeogrāfisko tuvumu un lielumu, Apvienotā Karaliste arī turpmāk būs svarīgs ES stratēģiskais partneris cīņā pret pārrobežu organizēto noziedzību un apkarojot kopīgus drošības apdraudējumus; šajā saistībā uzsver, ka TSN nodrošina ātrāko iespējamo informācijas apmaiņu starp trešo valsti un Eiropolu; norāda, ka TSN tiks papildināts ar darba un administratīvajiem mehānismiem, par kuriem Eiropolam un *Eurojust* jāvienojas ar Apvienoto Karalisti; tādēļ aicina Puses censties veidot ciešu sadarbību, vienlaikus ievērojot šādas sadarbības tehniskos un juridiskos ierobežojumus, kā arī pamattiesības; uzsver, ka Parlamenta Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteja arī turpmāk stingri uzraudzīs šo procesu un attiecīgos praktiskās sadarbības aspektus, īstenojot savas uzraudzības pilnvaras attiecībā uz abām ES aģentūrām; pauž bažas par to, ka līgums ļauj Apvienotajai Karalistei pārsūtīt personas datus uz Eiropolu ne tikai Eiropola regulā noteiktajiem apstrādes nolūkiem, bet arī citiem mērķiem, papildus tiem, kuriem dati tiek iesniegti, ja to atļauj nosūtošā kompetentā iestāde; norāda uz to, ka personas datu nosūtīšanu uz Eiropolu var apstrādāt attiecībā uz noziedzīgos nodarījumos cietušajiem, lieciniekiem vai citām personām, kas var sniegt informāciju par noziedzīgiem nodarījumiem, un pauž nožēlu par to, ka līgumā nav precīzāk definēta kategorija "citas personas"; pauž bažas par to, ka Eiropols varētu apmainīties ar aizdomās neturētu cilvēku personas datiem;
20. atzinīgi vērtē to, ka TSN satur noteikumus par nodošanas procedūru, noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanu un teroristu finansēšanas apkarošanu, un tie var likt pamatu pēc iespējas ciešākai tiesu iestāžu sadarbībai krimināllietās ar Apvienoto

Karalisti kā trešo valsti; pauž gandarījumu par to, ka ir panākta vienošanās par nodošanas procedūru, tādējādi nodrošinot ciešāku un efektīvāku sadarbību nekā gadījumā, ja tās pamatā būtu Eiropas Padomes Konvencija par izdošanu;

21. atzinīgi vērtē centienus papildināt Eiropas Padomes Konvenciju par savstarpēju palīdzību krimināllietās ar īpašiem noteikumiem, kas nodrošina efektīvāku sadarbību starp dalībvalstu un Apvienotās Karalistes tiesu iestādēm krimināllietās; atzinīgi vērtē faktisko īpašnieku visaptverošas definīcijas iekļaušanu TSN sadaļā par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanu; atzinīgi vērtē to, ka Puses ir vienojušās arī TSN iekļaut noteikumus par iesaldēšanu un konfiskāciju, un tas nodrošinās ciešāku sadarbību nekā paredzēts attiecīgajos Eiropas Padomes instrumentos;

Patvērums, migrācija un robežu pārvaldība

22. atgādina par savu nostāju, kas pausta 2020. gada februāra un jūnija rezolūcijās, par turpmāko sadarbību patvēruma un migrācijas politikā starp Apvienoto Karalisti un dalībvalstīm, atkārtotot, ka šādai sadarbībai jāparedz vismaz tādi mehānismi, kas uzlabo drošus un likumīgus veidus, kā piekļūt starptautiskajai aizsardzībai, tostarp atkalapvienojot ģimenes, jo ģimeņu atkalapvienošanās joprojām ir svarīga patvēruma meklētājiem, kuri dzīvo Apvienotajā Karalistē un kuru ģimenes atrodas ES teritorijā, un mudinot pieņemt ģimeņu atkalapvienošanās plānu, kam būtu jāstājas spēkā pēc pārejas perioda, lai novērstu jebkuras nepilnības, kas rada negatīvas praktiskās sekas iesaistītajiem cilvēkiem un humanitāru ietekmi, un lai nodrošinātu viņu tiesību uz ģimenes dzīvi ievērošanu saskaņā ar ECTK 8. pantu; tādēļ pauž nožēlu par to, ka, lai gan sadarbība neregulārās migrācijas apkarošanā bija paredzēta pārskatītajā politiskajā deklarācijā un Komisija patvēruma jautājumos prasīja Padomei to pilnvarot saskaņā ar Paziņojumu par patvērumu¹⁰, ievērojot attiecīgos Apvienotās Karalistes priekšlikumus, ES iespējamā sadarbība ar Apvienoto Karalisti patvēruma, migrācijas un robežu pārvaldības jautājumos — jomā, kurā Savienībai ir kompetence rīkoties un kura ietekmē neaizsargātāko personu tiesības — nav īstenojusies un šī ES politikas joma pašreiz ir atstāta divpusējās sadarbības kompetencē, ņemot vērā arī Kopīgo politisko deklarāciju par patvērumu un atgriešanos; vēlreiz uzsver, ka, veidojot attiecības ar Apvienoto Karalisti migrācijas jomā, ir svarīgi, lai dalībvalstis pret Apvienoto Karalisti izmantotu vienotu un pārredzamu pieeju; aicina Komisiju turpināt darbu šajā jomā un regulāri ziņot Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejai par to, kā dalībvalstis attiecībās ar Apvienoto Karalisti piemēro attiecīgos Savienības tiesību aktus un nodrošina to piemērošanas konsekvenci; atgādina dalībvalstīm un Apvienotajai Karalistei par to pienākumu aizsargāt visus bērnus savā teritorijā neatkarīgi no viņu statusa, attiecībām vai ģimenes saitēm, tostarp nepavadītus nepilngadīgos, un visiem bērniem nodrošināt piekļuvi viņu tiesībām uz aizsardzību, ģimenes dzīvi un labklājību, ņemot vērā šo bērnu labākās intereses un saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas 1990. gada 2. septembra Konvenciju par bērna tiesībām (*UNCRC*); atzinīgi vērtē Apvienotās Karalistes vienpusējos pasākumus, lai nodrošinātu, ka neatrisinātajiem pieprasījumiem par nosūtīšanu uz Apvienoto Karalisti ģimenes atkalapvienošanās nolūkā tiks turpināta apstrāde arī pēc 2021. gada 1. janvāra (2019. gada Noteikumi par imigrāciju, valstspiederību un patvērumu (izstāšanos no ES), SI 2019/745, 2. saraksts, 3. daļa, 9. punkts); aicina ātri noslēgt ES un Apvienotās Karalistes nolīgumu, kas aizstātu

¹⁰ Komisijas Paziņojums par patvērumu, D pielikums Padomes lēmumam par sarunu uzsākšanu ar Apvienoto Karalisti.

Dublinas regulu un risinātu tādus jautājumus kā patvēruma meklētāju vai bēgļu ģimeņu atkalapvienošanās, pārvietošanās vai atpakaļuzņemšanas kārtību; turklāt aicina Komisiju veicināt drošu likumīgas migrācijas ceļu un shēmu izstrādi starp ES un Apvienoto Karalisti; šajā saistībā uzsver — nevar prasīt, lai dalībvalstis, kurām, Apvienotajai Karalistei izstājoties no ES, izveidojas ārēja sauszemes vai jūras robeža ar to, darbojas kā robežpolicija Apvienotās Karalistes vārdā; norāda, ka TSN nav paredzēta turpmāka sadarbība starp Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūru (*Frontex*) un Apvienotās Karalistes Robežapsardzības spēkiem, un aicina precizēt noteikumus šādai sadarbībai starp Apvienoto Karalisti kā trešo valsti un *Frontex*, izstrādājot vismaz turpmākā darba kārtību vai nolīgumus par statusu; uzsver, ka šādai sadarbībai ir jāatbilst Savienības un starptautiskajiem tiesību aktiem, kas joprojām ir piemērojami Apvienotās Karalistes un ES robežai, tostarp attiecībā uz cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanu;

Iedzīvotāju tiesības un mobilitāte

23. uzsver būtisko nozīmi, kāda ir abu Pušu sarunām ar mērķi pilnībā turpināt nodrošināt abu Pušu iedzīvotāju tiesības un viņu ģimenes locekļu tiesības, un to, ka gan Apvienotās Karalistes, gan dalībvalstu uzturēšanās shēmām jābūt lietotājdraudzīgām, pārredzamām un nodrošinātām bez maksas, lai atvieglotu šo procesu; atgādina par 2020. gada februāra un jūnija rezolūcijām un atkārtoti uzsver, ka turpmākiem noteikumiem par iedzīvotāju tiesībām, tostarp par Apvienotās Karalistes valstspiederīgo tiesībām brīvi pārvietoties Savienībā, pamatojoties uz savstarpības pieeju, jābūt kā stūrakmenim un neatņemamai teksta daļai nākamajā starptautiskajā nolīgumā starp ES un Apvienoto Karalisti; turklāt atgādina jau uzsvērtu, ka visu turpmāko mobilitātes pasākumu pamatā jābūt nediskriminācijai starp ES dalībvalstīm un pilnīgai savstarpībai; joprojām pauž bažas par pārrobežu darba ņēmēju stāvokli un atgādina, ka viņu tiesības ir jānodrošina nekavējoties; aicina Apvienoto Karalisti nediskriminēt ES iedzīvotājus pēc viņu valstspiederības, ne reģistrējoties ES uzturēšanās statusa nostiprināšanas shēmā, ne saistībā ar mobilitātes un vīzu jautājumiem, un atturēties no diskriminējošu vīzas cenu piemērošanas dalībvalstu valstspiederīgajiem; aicina Komisiju stingri ievērot savstarpīguma principu;
24. šajā saistībā norāda uz Iedzīvotāju tiesību specializētās komitejas darbu un jo īpaši uz tās abiem kopīgajiem ziņojumiem par uzturēšanās tiesību īstenošanu; aicina Komisiju regulāri ziņot Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejai par Izstāšanās līguma Otrās daļas īstenošanu, jo īpaši tādēļ, ka pieteikšanās termiņi uz attiecīgajām Apvienotās Karalistes un dalībvalstu shēmām beidzas vai nu 2021. gada jūnijā, vai decembrī un ir konstatētas vairākas nepilnības un kavēšanās; pauž bažas par sekām, kuras iedzīvotājiem var izraisīt attiecīgo termiņu neievērošana; atgādina par nepieciešamību pilnībā ievērot Lielās Piektdienas vienošanos visās tā daļās, kā norādīts Izstāšanās līgumā, un mudina Apvienotās Karalistes iestādes nodrošināt, ka Ziemeļīrijas iedzīvotāju tiesības netiek aizskartas; atzinīgi vērtē noteikumus par vīzu izsniegšanu īstermiņa apmeklējumiem, jo īpaši abu Pušu apņemšanos nodrošināt bezvīzu ceļošanu īstermiņa apmeklējuma nolūkā un klauzulas par nediskrimināciju starp dalībvalstīm iekļaušanu gadījumam, ja Apvienotā Karaliste nolemj noteikt prasību par īstermiņa vīzām kādas dalībvalsts valstspiederīgajiem (*VSTV*.1. panta 1. un 2. punkts); pauž nožēlu par to, ka princips par personu brīvu pārvietošanos starp ES un Apvienoto Karalisti vairs netiks piemērots, un pauž vilšanos par TSN ierobežoto saturu attiecībā uz

mobilitāti ārpus Izstāšanās līguma, jo Apvienotās Karalistes puse nav uzņēmusies nekādas saistības šajā jomā;

o

o o

25. tādēļ aicina par jautājumu atbildīgo Ārlietu komiteju un Starptautiskās tirdzniecības komiteju ieteikt Parlamentam piekrist Padomes lēmuma projektam par Tirdzniecības un sadarbības nolīguma noslēgšanu starp Eiropas Savienību un Eiropas Atomenerģijas kopienu, no vienas puses, un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti, no otras puses (COM(2020)0856 – 2020/0382(NLE)).